

srpna při průzkumu Přírodní památky Hořečková louka na Pile. Kromě hořečků drsných (*Gentianella obtusifolia* ssp. *sturmiana*), podle kterých bylo chráněné území nazváno, se nám zde totiž podařilo nalézt také dva kvetoucí exempláře hořepníků.

Hořce hořepníky jsou s hořečkou příbuzné (oba druhy patří do čeledi hořcovitých – *Gentianaceae*), ale svým vzhledem se od nich výrazně liší. Nejvýraznějším rozdílem je barva a tvar květů – hořečky mívají bohatá květenství fialovorůžových květů, zatímco hořepní-

Hořec hořepník (*Gentiana pneumonanthe*)

ky mívají často jen 2-5 květů, které jsou však větší a mají sytě azurově modrou barvu. Hořečky jsou také menšího vzrůstu – obvykle dosahují max. 30 cm, kdežto hořepníky dorůstají 40-50 cm. Liší i v délce života – hořečky jsou dvouleté, hořepníky víceleté.

Tento zajímavý nález opět potvrdil smysl a důležitost opatření, která v území zajišťuje Správa CHKO Slavkovský les – každoroční kosení a přepásání stádem ovcí tak, aby se zde způsob hospodaření co nejvíce podobal využívání krajiny v minulosti. A potvrdil i výjimečnou zachovalost rostlinných společenstev, která se na Hořečkové louce nacházejí. Kdo ví, jaká zajímavá překvepaní nám tato unikátní lokalita ještě ukrývá...

Petr Krása

Hnízdní kolonie břehulí říčních na Sokolovsku

Začátkem roku 2005 byla v Sokolovské pánvi vyhlášena nová přechodně chráněná plocha (PCHP Silvestr) z důvodu ochrany výrazných a ojedinělých geologických a geomorfologických jevů, a také z důvodu přirozeného výskytu hnízdní kolonie břehule říční (*Riparia riparia*).

Lokalita se nachází přibližně při severně orientovaných svazích pánve západně od města Březová, a to nad usazovací nádrží elektrárny Tisová (ETI). Zde se v habartovských vrstvách vytvořily četné erozní strouhy, ronové rýhy a dlouhé erozní strže doprovázené dalšími geomorfologickými útvary, často pestrými „mikroútvary“ měnícími se v krátkém časovém úseku. Hluboká eroze zde vytvořila zemní pyramidy tvaru „badlands“, některé stěny strží jsou